दैवदारव त्रि॰ देवदारोर्विकारः "ओरञ्" पा॰ अञ्। देवदारुवृक्षविकारे यूपादौ

दैवदीप पु॰ दैवेन दीप इव। नेत्रे त्रिका॰। तस्य दीपवदर्थप्रकाशकत्वात् तत्तुल्यत्वं दैवाधीनतयैवान्धत्वादिशून्यत्वेन दीपतुल्यत्वमिति तस्य तथात्वम्।

दैवन्त्यायन पु॰ देवन्त+बा॰ गोत्रे यञ् ततोयूनि फक्। तत्प्रार्षेयगोत्रप्रवरभेदे "याज्ञवाधौलमौनमौकशार्करात्रिमार्ष्टिसावर्णिशालङ्कायनजैमिनिदैवन्त्यायनानां भार्गवत्रैतहव्यसावेतसेति" आश्व॰श्रौ॰ १२।१० "अयं गण" तत्प्रार्षेयः। प्रवरेषु क्वचिच्छास्त्रान्तरवशात् पदविपर्य्यासोवर्णविपर्य्यासो वा पदान्यत्वं वाऽस्ति न तेन प्रवरान्यत्वं भवतीति मन्तव्यम्" नारा॰

दैवपर त्रि॰ दैवं भाग्यं परं चिन्त्यं यस्य। कार्यसिद्धौ भाग्यस्य प्रधानतया चिन्तके यद्भविष्ये हेम॰ "सम्पत्तेश्च विपत्तेश्च दैवमेव हि कारणम्। इति दैवपरोध्यायन्नात्मना न विचेष्टते" कामं॰ नी॰।

दैवप्रश्न पु॰ दिवि आकाशे भवः दैवः कर्म॰। "नक्तं निर्गत्य यत्किञ्चिच्छुभाशुभकरं वचः। श्रूयते तद्विदुर्धीरा दैवप्रश्नसुपश्रुतिम्" हारा॰ उक्ते शुभाशुभसूचनार्थे आकाशभवे वाक्यभेदे उपश्रुतौ आकाशवाण्याम्।

दैवमति पुंस्त्री॰ देवमतस्यर्षेरपत्यम् इञ्। देवमतस्यर्षेरपत्ये स्त्रियां वा ङीप्। ततोयूनि फक्। दैवमतायन तदीये यून्यपत्ये तत्र तौल्व॰न फको लुक्। अत्र दैवमिति इति तौल्वल्या॰ गणे पाठान्तरं स च देवमितस्यापत्ये अन्यत्र दैवमतिवत्।

दैवयज्ञि पुंस्त्री॰ देवो देवार्थो यज्ञो यस्य तस्यापत्यम् इञ्। देवार्थयज्ञकारकस्यापत्ये स्त्रियां वा ङीप्। ततोयून्यपत्ये फक्। दैवयज्ञायन तदीये यून्यपत्ये। अत्र तौल्व॰ न फको लुक्।

दैवयुग न॰ देवस्येदम् अण् कर्म॰। दिव्ये युगे देवमानेन द्वादशसहस्रवर्षमितकाले "यदेतत् परिसंख्यातमादावेव चतुर्युगम्। एतत् द्वादशसाहस्रं देवानां युगमुच्यते" मनुः "सुरासुराणामन्योऽन्यमहोरात्रो विपर्ययात्। तत्षष्टिः षड्गुणा दिव्यं वर्षमासुरमेव च" सू॰सि॰ "देवदैत्यानां बहुत्वाद्बहुवचनम्। अन्योऽन्यम् परस्परम् विपर्ययात् व्यत्यासात् अहोरात्रः। अयमर्थः। देवानां यद्दिनं तदसुराणां रात्रिः। देवानां या रात्रिस्तदसुराणां दिनम्। दैत्यानां यद्दिनं तद्देवानां रात्रिः। दैत्यानां या रात्रिस्तद्देवानां दिनमिति। तथा च देवदैत्ययोर्दिनरात्र्योरेव व्यत्यासाद्भेदो न मानेनेति। तयोरहोरात्रस्यैक्याद्देवाहोरात्रमानकथनेनैव दैत्याहोरात्रमानसङ्क्रमिति भावः" रङ्ग॰। "तद्द्वादशसहस्राणि चतुर्युगसुदाहृतम्। सूर्य्याब्दसङ्ख्यया द्विघ्नि सागरैरयुताहतैः। सन्ध्यासन्ध्यांशसहितं विज्ञेयं तच्चतुर्युगम्। कृतादीनां व्यवस्थेयं धर्मपादव्यवस्थया" सू॰सि॰।

दैवयोग पु॰ दैवस्य योगः फलोन्मुखतया सम्बन्धः। भाग्यस्य [फलोन्मुखतया सम्बन्धे।

दैवराजिक त्रि॰ देवराजे भवादि काश्या॰ ठञ् ञिठ् वा। देवराजभवे स्त्रियां ठञि ङीप् ञिठि टाप्।

दैवराति पुंस्त्री॰ देवरातस्यापत्यम् इञ्। १देवरातस्यापत्ये २जनकराजपितरि च जनकस्य देवरातित्वस्य भा॰शा॰ ३१२अ॰ उक्तेः यथा "याज्ञवल्क्यमृषिश्रेष्ठं दैवरातिर्महायशाः। पप्रच्छ जनको राजा प्रश्नं प्रश्नविदां वरम्" देवरातशब्दे दृश्यम्।

दैवल पु॰ देवलस्यापत्यं शिवा॰ अण्। देवलस्यर्षेरपत्ये मच शाण्डिल्यगोत्रस्य प्रवरर्षिभेदः यथाह आश्व॰गृ॰१२।१४। ७।८ "शाण्डिलानां शाण्डिलासितदैवलेति" "कश्यपासितदैवलेति वा"।

दैवलक पु॰ देवं देवयोनिं लाति गृह्णाति पूज्यत्वेन ला-क स्वार्थे कुत्सितार्थे क वा। १भूतसेवके हारा॰ देवलकस्येदम् अण्। २देवलसम्बन्धिनि त्रि॰। [त्रिका॰।

दैवलेखक पु॰ दैवं लिखति लिख-ण्वुल्। मौहूर्त्तिके

दैववंश पु॰ देवानामयम् अण् कर्म॰। देवानां वंशे तद्वंशवर्णनञ्च वायुपु॰ ३१अ॰ यथा "पितृवंशप्रसङ्गेन कथाह्येषा प्रकीर्तिता। पितॄणामानुपूर्व्येण देवान् वक्ष्याम्यतःपरम्। त्रेतायुगमुखे पूर्वमासन् स्वायम्भुवेऽन्तरे। देवा यामा इति ख्याताः पूर्वं ये यज्ञसूनवः। अजिता ब्रह्मणः पुत्रा जिताजिदजिताश्च ये। पुत्राः स्वायम्भुवस्यैते शुक्रनाम्ना तु मानसाः। तस्मिन्नोगणा ह्येते देवानान्तु त्रयः स्मृताः। छन्दोगास्तु त्रयस्त्रिंशत् सर्वे स्वायम्भुवस्य ह। यदुर्ययातिर्द्वौदेवौ दीधयः स्रवसो मतिः। विभासश्च क्रतुश्चैव प्रजातिर्विभतोद्युतिः। वायसो मङ्गलश्चैव यामा द्वादश कीर्तिताः। अभिमन्युरथदृष्टिः समयोऽथ शुचिश्रवाः। केवलो विश्वरूपश्च सुपक्षो मधुपस्तथा। तुरीयो निर्हृदश्चैव युक्तोपावाशिनस्तु ते। यमिनो विश्वदेवाद्यो यविष्ठोऽस्मृतवानपि।